היתה אחת כשרה • לכהונה ואחת פסולה כגון שנתגרשה מאיש אחר: אם כא יבם נחלון חולץ לפסולה • ולא יפסול את הכשרה לכהונה דלא יפסוק אדם מי בורו ואחריים צריכים להם תש"ג דהוא אין צריך להם: **גמ'** מרבעה אחין ס"ד • כיון דלא הוו אלא ד' וכולן מתו כדקתני מתו מאן מייבם: ושבקינן תורה אור

ליה • בתמיה ובמה יפרנס כולן: דאפשר ליה • שעשיר הוא ויכול לזונם: עונש בחדש • עונה של ת"ח מערב שבת לערב שבת וזהו "אשר פריו יתן בעתו" בכתובות (דף סב:) דמתי לכל אחד עונה בחדש: וייבם לחדא • בריאה והדר נחלון לחדא: כל שאינו עולה • לבית דין לייבום שאינה זקוקה להתייבם דרחמנא פטרה דכתיב "את בית אחיו" בית אחד הוא בונה ולא שני בתים אינו עולה לחליצה: אלמה לא • בתמיה כלומר ולא שני בתים בעלמא פטורה מי לא אילטריך למיסר ארת ערוה, והא אילטריך, סד"א ערוה אחרלי קיימא ולא רמיא קמיה והויא לה ארת בית אחד ותייבם קמ"ל: לאן שנים רבי • במשנה זו למדו רבי לא יפוק כו': **מתני'** המחזיר גרושתו • משניסת לאחר ונשאה את חלוצתו • דקיימא עליו בלאו דשוב לא יבנה: וסנושא את קרובת חלוצתו • לקמן בעי לן בגמרא הא קרובת חלוצתו לאו דאוריתא היא: יוצא וחולד ממזר • דסבר ר"ע יש ממזר מחייבי לאוין: קרובת גרושתו • דגרושתו כאשתו ואחוסה לו אמה חייבי כריתות ניהו לגביה: **גמ'** אימא קרובת גרושתו • ורבנן אמחזיר גרושתו וסנשא חלוצתו • פליגי: ודלמא הא קמ"ל דיש ממזר מחייבי כריתות • וה"ק אע"ג דפליגי רבנן בחייבי לאוין מודים הם בחייבי כריתות שהולד ממזר: ודלמא לעולם לא איירי כו' • ודקאמרת לאשמועינן שאר חייבי כריתות: איידי דתנא ריש מחזיר גרושתו וסנשא חלוצתו • וקרובת חלוצתו • ופליגי רבנן עליה תנא נמי ומודים בקרובת גרושתו (ג) אבל קרובת חלוצתו ה"נ דלר"ע הוי ממזר: שכתוב קרא ביאתו • וליה סתמא דמתני' בריש פרק ו' (מא.) דקתני "המולך לזרעו ונשא אחיו את אחותה ומת מולך" דלר"ע פטורה לגמרי: שהולד חלוצתו הולד ממזר • והאמר ריש לקיש "כאן שנה רבי "לא ישפוך אדם מי בורו ואחרים צריכים להם: מתני' המחזיר גרושתו, והנושא חלוצתו, והנושא קרובת חלוצתו יוציא והולד ממזר דברי ר"ע וחכ"א אין הולד ממזר, ומודים בנושא קרובת גרושתו שהולד ממזר: **גמ'** וסבר ר' עקיבא הנושא קרובת חלוצתו הולד ממזר • והאמר ריש לקיש "כאן שנה רבי אחות גרושה מדברי תורה אחות חלוצה מדברי סופרים? תני קרובת גרושתו הרי נמי מסתברא דקתני סיפא ומודים בנושא קרובת גרושתו שהולד ממזר אי אמרת בשלמא איירי בה היינו דקתני ומודים אלא אי אמרת לא איירי בה מאי ומודים ודלמא הא קא משמע לן דיש ממזר מחייבי כריתות הא קתני לה לקמן איזהו ממזר כל שאר בשר שהיא בלא יבא דברי ר"ע; ר"ש התימני אומר כל שחייבין עליו כרת בידי שמים והלכה כדברי ר"ע ודלמא מסתים לן תנא "כר"ש התימני אלא ליתני שאר חייבי כריתות לקרובת גרושתו למה לי, אלא ש"מ איירי בה. ודלמא לעולם לא איירי בה ואיידי דתנא מחזיר גרושתו, ונושא חלוצתו, וקרובת חלוצתו תני נמי קרובת גרושתו, אלא קרובת חלוצתו לרבי עקיבא הוי ממזר, אמר ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן היינו טעמא דר"ע דאמר קרא "בית חלוץ הנעל" כתוב קראו ביתו. אמר רב יוסף אמר ר"ש ב"ר "הכל מודים" במחזיר גרושתו שהולד

*היתה אחת כשרה ואחת פסולה אם היה חולץ, חולץ לפסולה ואם היה מייבם, מייבם לכשרה: **גמ'** מרבעה אחין ס"ד אלא אימא "ארבעה מאחין": הרישות בידו: ושבקי ליה דהתניא *וקראו לו זקני עירו "הן ולא שלוחן ודברו אליו" מלמד שמשיאין לו עצה הוגנת לו: שאם היה הוא ילד והיא זקנה, הוא זקן והיא ילדה, אומרין לו: "מה לך אצל ילדה, מה לך אצל זקנה, כלך אצל שכמותך ואל (ה) (תשים) קטטה בביתך" לא צריכא - דאפשר ליה, א"ה אפילו טובא נמי? יעצה טובה קמ"ל ד' אין טפי לא כי היכי דנמטייה עונה בחדש: מי שהיה נשוי וכו': **וגייבם לחדא ונחלון לחדא** חייא בר אבא א"ר יוחנן אמר קרא "אשר לא יבנה את בית אחיו" בית אחד הוא בונה ואין בונה שני בתים, ונחלוץ לתרוייהו? אמר מר זוטרא בר טוביה אמר קרא "בית חלוץ הנעל" בית אחד הוא חולץ ואין חולץ שני בתים (ג) וגייבם לחדא ונחלוץ לחדא? אמר קרא "אם לא יחפוץ" הא חפץ ייבם - *כל העולה ליבום עולה לחליצה כל שאין עולה לייבום אין עולה לחליצה' ועוד *שלא יאמרו "בית מקצתו בנוי ומקצתו חלוץ", ויאמרו? דמייבם והדר חליץ הכי נמי אלא [דלמא] חליץ והדר מייבם וקם ליה "בלא יבנה", ואימא כי איכא חדא תתקיים מצות יבום כי איכא תרתי לא תתקיים מצות יבום? א"כ צרת ערוה דאסר רחמנא למה לי השתא ב' בעלמא אמרת לאו בני חליצה ויבום נינהו, צרת ערוה מיבעיא! אלמה לא אצטריך - סד"א ערוה אבראי קימא ותתייבם צרתה, קמ"ל דאסירא אלא "יבמתו" יבמתו "ריבה: היתה אחת כשרה: אמר רב יוסף *כאן שנה רבי "לא ישפוך אדם מי בורו ואחרים צריכים להם: מתני' המחזיר גרושתו, והנושא חלוצתו, והנושא קרובת חלוצתו יוציא והולד ממזר דברי ר"ע וחכ"א אין הולד ממזר, ומודים בנושא קרובת גרושתו שהולד ממזר: **גמ'** וסבר ר' עקיבא הנושא קרובת חלוצתו הולד ממזר • והאמר ריש לקיש *"כאן שנה רבי אחות גרושה מדברי תורה אחות חלוצה מדברי סופרים? תני קרובת גרושתו הרי נמי מסתברא דקתני סיפא ומודים בנושא קרובת גרושתו שהולד ממזר אי אמרת בשלמא איירי בה היינו דקתני ומודים אלא אי אמרת לא איירי בה מאי ומודים ודלמא הא קא משמע לן דיש ממזר מחייבי כריתות הא קתני לה לקמן איזהו ממזר כל שאר בשר שהיא בלא יבא דברי ר"ע; ר"ש התימני אומר כל שחייבין עליו כרת בידי שמים והלכה כדברי ר"ע ודלמא מסתים לן תנא "כר"ש התימני אלא ליתני שאר חייבי כריתות לקרובת גרושתו למה לי, אלא ש"מ איירי בה. ודלמא לעולם לא איירי בה ואיידי דתנא מחזיר גרושתו, ונושא חלוצתו, וקרובת חלוצתו תני נמי קרובת גרושתו, אלא קרובת חלוצתו לרבי עקיבא הוי ממזר, אמר ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן היינו טעמא דר"ע דאמר קרא "בית חלוץ הנעל" הכתוב קראו ביתו. אמר רב יוסף אמר ר"ש ב"ר "הכל מודים" במחזיר גרושתו שהולד

(דף סו:) כל מקום שאין קדושין כו' ואיזה זה הבא על אחת מכל העריות: ולרבותא נקט מחזיר גרושתו עפי משאר חייבי לאוין דאף בגיה תועבה פגום מיהא הוי: גרושתו

שכן

(*) לכשרה: (ה) (תשים) קטטה בביתך: (ג) וגייבם לחדא ונחלון לחדא: (ד) (תשים) קטטה בביתך: (ה) בא"ד דל"ג ליה דלא צריך:

הגהות הב"ח

(א) גמ' ולא ת"כ נ"ס קטפס בכיתך: (ב) שם ואין מוקבל כתיב ונחלון לחדא וייבם לחדא לחדא אמר קרא אשר לא יבנה שוב לא יבנה כיון וייבם לחדא ונחלון לחדא: (ג) רש"י ד"ה אחיי דתמא וכו' בקרובת גרושתו כס"ד ואח"כ מ"ה אלא קרובת חלוצתו: (ד) תוס' ד"ה וייבם וכו' אית ספרים. נ"ב ע"ל דף י ע"ב בתוס' ד"ה איתו: (ה) בא"ד דל"ג ליה דלא צריך:

[לעיל כ. ושם]

[לעיל לא:]

* אחרי הסוגריים מוסיף הגאון בעל תפארת יעקב מצות יבום תרוץ חדש לרש"י נסיון נתר מקור מפרבא מצות יבום סיקה נו נחתא

לעיל יא: [יב לקמן נא.]

⊗ לאו ונחל אחיות

לעיל מה: ושם

לקמן מט. ושם

[ל"ל שמעון התימני]

[ל"ל כשמעון התימני]

נוצא אין יתכן שאלת יבמת מ"ר? יבמות מ"ר איזהו - אין הוא יבמה

תוספות ישנים

כי איכא תרתי ג"ל מתקיים מצות יבום. ופ"ה לא יפסר לומר כן הלא אמרינן בית מ"ד הוא הבנות בונה ואינו בונה שני בתים אם כן מכי מצינו לדון האי יבום אף בשני בתים אי נאמרינן שמייבם התחתון ויל"ל דנימא ה' יבמות סבא בית אחד הוא בונה מיירגאים פירוש כי ליכא אלא בית אי חולין אי לא הוא בונה אבל אחת ודין אינו בונה: א) (ועוד יל"ל) בגון שגירש הבכור ונמ"ל נשואין הראשונים מפילין האסורה לשמעון ומותרת לוי: אלא לי אמרת לא אייבי בה מאי ומודים. ותע"ג דבפרק האשה שנפלו (דף ע"מ) קאמר ומודים אף על גב דלא אייבי בה שאני הכא כיון דלא אשמעינן שום חדוש לא ה"ל למתני ומודים הואיל ולא אייבי בה אבל אם אייבי בה ולא פעורה: הבערב קרלו ביתו. ומ"ה לרבי עקיבא אם בא עליה כהן מייב מן הכתוב לכהנות אלמנה לן מותרת לכהנות ובא א) דקאמרינן בלאו בן סלוקין וקתני גרושה ומלוגה לכהן הדיוט הייט כר"ע דלרבנן לא לקי אחלוגה דקתי ב) דהא דכתיב ואשה לא הוי אלא אמאמרת בעלמא לי נמי בעיא ספיר לגיל אלינה דרבנן אמאי ואמנ גרושה נקט מלוגה דמשמע ל"ה בחלוגה נפרש לדוקן ריל מדרבנן מכח מדרגה: הכל מודים ממחזיר גרושתו. ל"ש אמאי נקט מחזיר גרושתו ספי מחיוב מייבי לאוין כראה מטום דס"ד דאין חולר פגום מטום דכתיב היא תועבה דמשמע ואינו ניכר תועבין מל"ל דחולר פגום ונימא דהיא תועבה אבל אינו ראה

ג"ל דיוסף

ק א מיי' פ"ח מהלכות יבום הלכה י' סמג עשין נ' טור ש"ע אה"ע סי' קמ"ח סעיף כ:

קא ב מיי' פ"ד שם הלכה ח סמג עשין נג טור ש"ע שם סימן קסו סעיף ח:

קב ג מיי' פ"ד מהלכות יבום הלכה ח סמג עשין מה נלחין מן טור ש"ע שם סימן עו סעיף ז:

קג ד מיי' פ"ח מהלכות יבום הלכה ט:

נוצא אין יתכן שאלת יבמת מ"ר? יבמות מ"ר איזהו - אין הוא יבמה

סידרה של מיאמרות הגאון יוחנן מאתחילה הכל מודים, הגה תבר מאון "הכל מודים"